

Svitanie

Číslo 2/2018

Ročník 17

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

Šéfredaktorka: Ivana Potočňáková

Redakčná rada: Pavol Černý, Samko Černý, Anna Diviaková, Veronika
Prévajová, Peter Kudláč – farár, Alena Pavelková, Gabriela Tarasovičová
Jazyková korektúra: Anna Mäsiarová

Tlač a grafika: Tlačiareň Luna, Moravský Svätý Ján

Vydavateľ: Farský úrad Závod, www.zavodfarnost.sk.

Vydávané pre vlastnú potrebu.

ÚVODNÍK

Bud'me požehnaním pre svet

Opäť ubehol rok a sú tu zase naše závodské Bez chleba hody. Tradične aj tento rok ich oslavíme sv. omšou v našom starobylom kostolíku na cintoríne, ktorý nesie titul Návštevy Panny Márie. Oltárny obraz zachytáva krásny výjav zo života Panny Márie a jej príbuznej sv. Alžbety. Je to moment vystihujúci dobre fungujúce vzťahy, plné porozumenia a obetavej pomoci v jej príbuzenstve. Práve toto ma privádza k zamysleniu: ako to vlastne funguje v našich súčasných rodinách? Často počuť z mnohých strán, ako to v tej - ktorej rodine skôr nefunguje. Ako si súrodenci závidia majetok, ako deti nekomunikujú s rodičmi, ako sa ich zbavia tým, že ich dajú do domova dôchodcov, kde ich takmer nenavštievujú. Všetko ostatné je im dôležitejšie ako tí, ktorí im dali život a s láskou ich vychovali. Dokonca sa stáva, že aj manželia, ktorí sa pri sobáši stali jedným telom, nekomunikujú medzi sebou. Nie, nechcem byť len negativista a vidieť všetko čierne. Určite je medzi nami veľa krásnych a dobre fungujúcich rodín, kde si ľudia vzájomne pomáhajú a majú sa radi, kde vládne Kristov pokoj a láska. Ale predsa len, Panna Mária a jej obetavá návšteva u príbuznej tety Alžbety môže byť pre nás inšpiráciou. A nielen čo sa týka pomoci. Alžbeta bola v požehnanom stave, preto potrebovala pomoc. Boh vypočul modlitby jej aj manžela Zachariáša a napriek vysokému veku im požehnal vytúžené dieťa. Keď sa to Mária dozvedela, hned' jej bolo jasné, že to

pre staršiu ženu nebude ľahké. Neváhala a vydala sa na cestu knej.

Je tu ešte jeden veľmi dôležitý moment, ktorý sa nedá až tak zachytíť obrazom, ale je zachyteným slovom Evanjelia. Obidve boli naplnené Duchom Svätým, preniknuté vrúcnou láskou k Bohu a ochotou plniť jeho vôľu. Krásne to vystihuje aj Alžbetino privítanie Márie: „Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radostou sa zachvelo dieťa v moyom lone“ (Lk 1 43 – 44). Alžbeta nemala odkial' vedieť o Zvestovaní, o tom, že Mária čaká Božie dieťa – a napriek tomu to vedela – z Ducha Svätého. Mária o Alžbete vedela zase od anjela, ktorý jej pri zvestovaní povedal: „Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1 36 – 37). Na čo Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1 38). Obidve teda slúžili predovšetkým Bohu. A ten, kto slúži Bohu a snaží sa plniť Jeho vôľu, je veľkým požehnaním pre svoje okolie. Lebo všade, kam príde, neprináša seba, ale predovšetkým Boha. Jeho pokoj, dobro a lásku.

Učme sa aj my od Márie a Alžbety prinášať Boha. Otvorme sa Mu, robme neučné všetko pre to, aby sme boli v milosti posväčujúcej - malí Boha v srdci a tak ho mohli prinášať aj druhým. Vtedy sa budú aj o našich rodinách šíriť iba dobré správy a nie tie o nefungovaní. Staneme sa požehnaním pre svet, v ktorom často vládne sebectvo, znechutnenie, odcudzenie, individualizmus či beznádej. Radostne prežité leto v službe Bohu a blížnym vám zo srdca praje

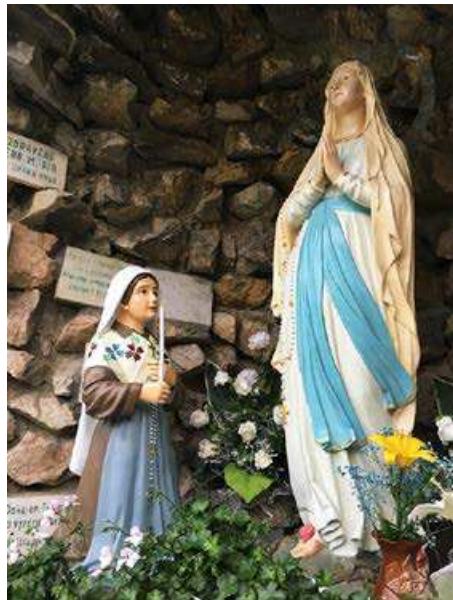
Váš duchovný otec Peter

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Bernadetka opäť v jaskynke

V predchádzajúcim čísle nášho časopisu sme publikovali správu o krádeži sochy sv. Bernadety z Lurdskej jaskynky v areáli nášho kostola. Napriek tomu, že existuje kamerový záznam tohto úbohého činu vykonaného pod rúškom noci, páchatel sa nepodarilo odhaliť. V súvislosti s krádežou sochy sme požiadali o stánovisko Okresného riadiťstva Policajného zboru SR v Malackách. Pýtali sme sa aj na to, či táto lúpež môže mať súvislosť s podobnou v Marianke, kde takmer v rovnakom čase takisto zmizla socha sv. Bernadety. Odpoveď od 1. zástupcu riadiťa ORPZ SR v Malackách sme dostali až po uzávierke veľkonočného čísla Svitania, uverejňujeme ju v plnom znení:

„Na OO PZ Malacky sme riešili krádež sochy sv. Bernadety, boli vykonané a použité všetky dostupné metódy a prostriedky smerujúce k objasneniu tejto krádeže, no doposiaľ sa nepodařilo zistiť páchateľa uvedenej krádeže. Táto vec bola dňa 7. 2. 2018 uložená, nakoľko sa nepodarilo zistiť, že skutok spáchala konkrétna osoba. Na OO PZ Stupava riešili poškodenie sochy sv. Bernadety v Marianke a vec bola dňa

Verme spoločne, že táto – nová – socha Bernadetky už nebude pokušením pre ľudí s nečistými úmyslami.

7. 2. 2018 prerušená, nakoľko sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.“

Vydrží nová socha?

Políciu sa teda nepodarilo vypátrať identitu a úmysel človeka, ktorý zneuctil miesto našich modlitieb. Aby nezívalo prázdnootu, Farský úrad v Závode zabezpečil prostredníctvom Spolku svätého Vojtecha novú sochu. Je už umiestnená v jaskynke. Svätú Bernadetu si uctievajú milióny veriacich každoročne prichádzajúcich do Lúrd. Fyzické či duchovné uzdravenia a obrátenia sú na tomto sväтом mieste doslova na dennom poriadku.

Pred siedmimi rokmi mali príležitosť dotknúť sa Massabielskej jaskyne aj naši farníci – farská púť smerovala cez Lurdy, Santiago de Compostella a Fatimu do ďalšieho miesta mariánskych zjavení La Salette. A ako sme prežívali dotyk s miestom, kde chudobné dievčatko z francúzskeho viodieka stretlo Pannu Máriu?

„Prichádzame do Lúrd. Už samotné vyslovenie mena mesta tu znie celkom inak. Nie všedne, nie zaužívane. Vyslovujeme ho s pokorou a očakávaním. Večerný ružencový sviečkový pochod ponúka prvú lekciu z tolerancie. Nie JA, JA tam chcem byť prvá! Vozíčkari a ľudia s hendikeppom majú prednosť. Všade. Ostatní potichu čakajú. Pod vlajkami štátov

zo všetkých končín zemegule. Rovnako počas pomalého posúvania sa v čakacom rade na Lurdský kúpel. Za odriekania ruženca, počas prípravy tela i ducha na ponorenie sa do milosti Božej rodičky. S modlitbou i osobnou prosbou. Po kúpeľi nechýbajú slzy šťastia. Kto nelenil privstať si a vysedieť si poradie na blahodarný kúpel, vymenil pohodlie a zopár minút spánku za chvíľu v Matkinom náručí, na ktorú nikdy nezabudne.

Osem litrov na rodinu

Tajomstvo Massabielskej jaskyne rozpletáme postupne. Zjavenie z roku 1858 len 14-ročnej Bernadetke. Rodný dom, bývalé väzenie ako nový domov, obe baziliky. Dotyk kameňa

Lurdy, prežívanie silných okamihov, čakanie na zázrak.

v jaskyni zjavenia sa takisto radí do osobného trezoru s nápisom: Nezabudnuteľné. Sprievodkyňa Marienka nám rozpráva o zázrakoch, ktoré tu videla na vlastné oči. Staršia Talianka vstala zo svojho vozíka s volaním: „Ja chodím!“ Dve uzdravenia z rakoviny v slovenských výpravách. Vymodený odchod z pozemského sveta priamo v jaskyni zjavenia. Vyprevádzajú nás stovky drevených krížov - nemí svedkovia peších pútí našich predchodcov. Takto by mal vyzerat svet. Ako Lurdy. Nik sa neponáhla, vládne úsmev, slabí majú prednosť. Po-

vzdychneme si: „Pán Boh nás aspoň na tomto mieste má takých, akými by sme mali byť stále...“

Naše vozidlo po vyštartovaní z Lúrd sa hýbe zjavne komôrnejšie ako cestou do nich. Otaželi sme. Ked' pátrame po príčine, zistujeme, že ňou bude „zavodnenie“ nášho autobusu. Nemenovaný pútnik s úsmevom na perách hovorí: „Nač tí ludé nabrali tolkej vody?! Mjeli si nabrat enem symbolicky. Napríklad naša rodina veze symbolických osem litrů.“

Ivana • Foto: autorka

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Pôstna polievka 2018

Ako už je v našej farnosti zvykom, aj tento rok sme sa v pôstnom období po nedelnej svätej omši stretli v Pastoračnom centre Božieho Milosrdenstva. Spoločným pôstnym obedom a zrieknutím sa finančného obnosu, za ktorý by sme si pripravili svoj domáci, sme sa v nedeľu 25. marca rozhodli podporiť chlapcov z ulice v afričkej Keni.

Projekt St. Filip Neri nesie meno svätca Filipa Neriho, ktorý žil v 15. storočí v Taliansku, vo večnom meste Rím. Staral sa o opustené deti, bezdomovcov a všetkých, ktorí potrebovali

pomoc. Hlavným podporovateľom projektu, ktorý sa rozvíja pri jazere Viktória v meste Kisumu, je bratislavská Univerzita sv. Alžbety. Jej dobrovoľníci pomáhajú deťom, ktoré žijú doslova na ulici.

Asi sedem desiatok našich farníkov zaplnilo pastoračné centrum a vďačne sa pustilo do šošovicovej polievky od pani Gitky Klempovej. Na predaj boli aj veľkonočné ozdoby, korbáče a koláčiky, výtažok ktorých takisto putoval na pomoc chlapcom ulice. Bohu známe farníčky napiekli kugluhy a ďalšie dobroty. Veľká vďaka všetkým, ktorí sa akýmkolvek spôsobom – nezištne a dobrovoľne – zapojili do organizácie akcie. Obstaranie a príprava surovín, varenie a umývanie riadu, obsluha, výroba a predaj

veľkonočných výrobkov, upratovanie a aj prijatie pozvania na spoločný pôstny obed a zrieknutie sa svojho – to všetko je predpokladom vydarenej akcie a veľkej pomoci.

Zvláštna vďaka patrí paniam Krajčírovej, Milacovej, Chovanovej, Diviakové a Šišolákové – za venovanie koláčikov na predaj, paniam Zaklaiovej, Pavelkovej a slečne Rohlíčkovej za venovanie veľkonočných ozdôb a krojovaným chlapcom z FS Závodzan za upletenie korbáčov. Srdečné Pán Boh zaplať všetkým!

Po obede sme mali prezentáciu o projekte St. Filip Neri. Občas zabúdame na to, že žijeme v krajine

Chutná polievka, dobrá nálada, zdielanie. Taká býva akcia Pôstna polievka v našom pastoračnom centre.

a na kontinente blahobytu. V Keni napríklad ani dôchodok pre seniorku nie je samozrejnosť, ako je to u nás. Zadarmo škola, zdravotnícka starostlivosť či sociálne dávky – ani toto nie je bežná vec. Treba byť za to vďačný.

V túto nedelu predveľkonočného pôstu sme spolu vyzbierali 601 €. Použité budú na školské výdavky pre chlapcov – nákup školských uniform, topánok a pomôcok. Srdečná vďaka všetkým v mene projektu St. Filip Neri. Pán Boh zaplat!

Tomáš • Foto: Ivana

Tomáš sa s nami podelil o skúsenosť z práce s chlapcami, ktorým chýba domov a uvaril na ochutnávku jedlo zo sušených rýb, ktoré mu pripravila jeho druhý domov - Afrika.

Máme nových účastníkov Pánovej obety

Je nedeľa 13. mája. Kostol vyzdobený na bielo, fara v slávnostnom šate, stužky na stromoch, ktoré lemujú cestu. Dvadsať päť malých kresťanov v sprievode kňaza vstupuje do chrámu, na priečelí ktorého svieti nápis Nechajte maličkých prísť ku mne. Pred sebou majú veľkú udalosť – do srdca prijmú najdôležitejšieho hosta.

Poznajú už základy našej viery a základné modlitby. Rozumejú tomu, čo znamená prijať Eucharistiu. Sviečka v ruke a obnova krstných sľubov, hrdé pohľady rodičov i starých a krstných rodičov. Odetí v rovnošatách sú plní

očakávania: čo sa zmení v mojom živote? Na prvý pohľad nič viditeľné, v hĺbke podstaty viery niečo veľmi významné. Stávaš sa priamym účastníkom Pánovej obety.

Ako prežívali svoj veľký deň? Za všetkých to povedala Mária: „Na moje prvé sväté prijímanie som sa dlho prípravovala. A stalo to za to! Na hodiny náboženstva som sa vždy tešila. Prečo? Lebo som sa naučila niečo nové a tým som bola bližšie k Pánovi Ježišovi. Bol to výborný pocit, keď som konečne mohla prijať Ježiša v Eucharistii.“

Ivana • Foto: archív FÚ

Sviatosť prvého sväteho prijímania v tomto roku prijali:

Matúš Bachratý, António Blažek, Antónia Blažeková, Damián Cigánek, Frederik Diviak, Alexander Duška, Natália Sofie Hejtmánková, Jakub Horváth, Tamara Kovačičová, Paulína Kováčová, Nela Kučerová, Petra Macháčková, Šárka Miholová, Martin Salay, Richard Slovinský, František Gavenda, Lukáš Linder, Natália Michalovičová, Samuel Sieklik, Alexandra Strmenská, Nina Šimkovičová, Mária Vrabčeková, Dávid Weber, Katarína Žilavá, Daniel Žilavý.

Malí aj veľkí, s úctou a pokorou. Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela je pre nás skutočným sviatkom.

Zbožnosť a tradícia – to nie je málo

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, známy ako Božie Telo, sa slávi vždy vo štvrtok po sviatku Najsvätejšej Trojice. Tento rok pripadol na 31. mája. Je oslavou daru Eucharistie a vyjadrením úcty k Spasiteľovi, prítomnému pod spôsobom chleba a vína vo Sviatosti oltárnej.

Sviatok už oddávna sprevádza tradícia procesií, ktoré sa obvykle konajú v nasledujúcu nedelu. Veriaci na čele s kňazom v slávnostnom sprievode kráčajú ulicami miest a dedín, nesú pritom monštranciu s kúskom premeneného Chleba a spievajú nábožné piesne. Svetu tak oznamujú tajomstvo Ježišovho Tela a Krvi. Sprievod sa postupne zastavuje pri štyroch oltároch pipo-

mínajúcich štyri svetové strany. Deti na znak úcty a lásky k Bohu posýpajú cestu procesie lupeňmi kvetov. Sviatok Božieho Tela sa začal sláviť v 13. storočí v Belgicku, pápež Urban IV. ho čoskoro rozšíril na celú Cirkev.

Obraz zo spomienok

Pamäťám si na procesie u starej mamy vo Vrábľoch, keď som spolu s inými dievčatami – oblečená v dlhých bielych šatách a s venčekom na hlave – sypala lupienky kvetov pred Oltárnou svätostou, ktorú niesol pán farár pod baldachýnom. Páčili sa mi aj neobvyklé zástavy a sviatočné kroje účastníkov. Napĺňalo ma šťastím, že som mohla byť súčasťou tohto pestreho sprievodu.

Žiaľ, po nástupe normalizácie v 70-tych rokoch sa procesie umelo vytratili z verejných priestranstiev i životov verejčiacich a ich tradícia zoslabla, najmä v mestách. A hoci sa po dvadsiatich rokoch opäť vrátili, zdaleka už nie v takom rozsahu, veľkoleposti, masovosti ani v spoločenskom dosahu.

V Závode to žije

Po prestahovaní na Záhorie ma veľmi prekvapilo, že tradície procesií, ako si ich pamäťám z detstva, sa tu dodržiavajú. Prvýkrát som zažila atmosféru sprievodu na sviatok Božieho tela vlasti. Tento rok sa procesia uskutočnila v nedelu 3. júna. Bola opäť krásna,

K procesii odjakživa patria spevy, modlitby i ľudové kroje.

Dobrovoľní hasiči v slávnostných uniformách vzdávali Eucharistii poctu naklonením zástavy.

s dievčatami a chlapcami v pekných závodských krojoch, s vôňou kvietkov rozsýpaných prvoprijímajúcimi detmi, s miestnou dychovou hudbou, spevmi, soškami Panny Márie a Pána Ježiša ozdobenými kvetmi a stuhami.

Lesk procesie umocnili najmä štyri krásne naaranžované oltáriky, umiestnené na juh, západ, sever i východ od

budovy kostola. Pri každom sa čítalo evanjelium a pán farár udelil Eucharistické požehnanie zbožne kľačiacim veriacim. Naklonením svojej zástavy vzdali zakaždým Eucharistii poctu aj miestni hasiči, ktorí boli súčasťou sprievodu i predchádzajúcej svätej omše.

Slávnostná procesia uzavorila „okruh“

po niečo vyše hodine. Vrátili sme sa do kostola, kde sa zaspieval hymnus Teba Bože chválime. Pán farár podakoval všetkým, ktorí sa podielali na organizovaní a priebehu procesie a ukončil túto výnimočnú udalosť. Pre mňa osobne bola nielen krásnym vizuálnym zážitkom, ale tiež potvrdením pretrvávajúcej zbožnosti a náboženskej tradície v obci Závod. A to nie je málo.

Gabriela • Foto: Ivana

NAŠI FARNÍCI NA CESTÁCH

K svätému Leonardovi

Aj v tomto roku sa pútnici z našej farnosti zúčastnili v Doľanoch na púti k sv. Leonardovi, ktorá sa konala na kalvárii 13. mája. Hlavným celebrom slávnostnej sv. omše bol otec arcibiskup Mons. Ján Orosch. Krojované dievčatká Sofia Korčeková, Timea Ďurkošová a Janka Prítulová (na fotografii s otcom arcibiskupom) prinášali na oltár obetné dary počas slávenia sv. omše.

Alena • Foto: archív Svitania

NAŠI FARNÍCI NA CESTÁCH

Tisícdvesto matiek na jednom mieste

Raz ročne sa vo Svite pod Tatrami koná veľké stretnutie členiek modlitbových skupín hnutia Modlitby matiek. V tomto roku sa 3-dňové stretnutie uskutočnilo v apríli. Pozvanie prijali a na celoslovenskom stretnutí sa zúčastnili aj dve členky modlitbovej skupiny z našej farnosti.

V piatok večer sa všetky účastníčky zhromaždili na slávení sv. omše, po ktorej sa konala adorácia Otče, kto som ja. Bol to nesmierne dojímavý pohľad, keď sme na jednom mieste videli asi 1200 modliacich sa matiek. V sobotu pokračoval program v kostole, o 13.00 h celebroval sv. omšu otec biskup Rožňavskej diecézy Stanislav Stolárik. Jeho slová boli pre matky veľmi povzbudzujúce. Modlitbu matky prirovnal ku vzduchu, ktorý dýchame. Nevidno ho, ale nedá sa bez neho žiť. Pán Ježiš od nás žiada jednoduché veci, no je ľahšie ich dodržiavať. Na záver nás otec biskup Stolárik zasvätil Kristovi Kráľovi. V hoteli bola počas celej noci vyložená Oltárna sviatost. Kedykoľvek sme mohli navštíviť Pána Ježiša a zotrvať s Ním v tichej modlitbe.

S farnosťou Svit nás spája ešte niečo – je to práve farský časopis s rovnakým názvom Svitanie. Pán farár nás srdečne prijal a pozval na faru, kde sme mu porozprávali o našej farnosti, tradí-

ciách a zvykoch. Povzbudil nás vo viere a v zachovávaní nášho kultúrneho dedičstva. Duchovnému otcovi farnosti Svit sme odovzdali pozdravy zo Závodu a domov sme priviezli takisto srdečné pozdravenie pre farníkov i nášho duchovného otca Petra. Boli to tri krásne prežité dni. Domov sme sa vrátili duchovne posilnené, naplnené radosťou a vďačnosťou zo stretnutí a spoznania s modliacimi sa matkami iných farností.

Anna R. a Mária Š. • Foto: Ivana

Farníčky Marinka a Anička sa aktívne a rady zapájajú do života nášho farského spoločenstva. Rok čo rok v auguste putujú na miesto zjavení Matky Božej do Litmanovej, v septembri neváhajú naštartovať bicykel a vyraziť na púť k Sedembolestnej Panne Márii do Šaštína. Nikdy nechýbajú tam, kde treba pomôcť.

NAŠI FARNÍCI NA CESTÁCH

Po rokoch opäť - púť do Mariazellu

V sobotu 26. mája sa 77 našich farníkov zúčastnilo hromadného pútnického zájazdu do rakúskeho Mariazzelu. V štyroch autobusoch cestovalo spolu asi 200 pútnikov, okrem našich aj z Borského Svätého Mikuláša, Brodského a Senice. Duchovnými sprievodcami boli páni farári Peter Kudláč zo Závodu, Peter Krajčík z Brodského a výpomocný duchovný zo Senice Juraj Rybanský. Konečnú vzdialenosť 285 km do srdca Štajerska sme prešli asi za tri hodiny – cez Mistelbach, Sankt Pölten, Lilienfeld a Annaberg. Po príchode do cielového mestečka vo výške 868 m n. m. sme zašli do tamojšej baziliky, a potom vedení pánom farárom Kudláčom sme prešli Krížovú cestu, umiestnenú vo svahu kopca nad kostolom.

Sväté miesto v plnej kráse pred našim zrakom.

Pohľad na baziliku z kalvárie.

Portál vstupnej brány do baziliky.

V bazilike, zasvätej Božej Matke, sme mali o 14. hodine svätú omšu v slovenskom jazyku. Hlavným celebrom bol pán farár Krajčík. Bola tiež možnosť vyspovedať sa v slovenčine. Po svätej omši sme mali voľno, každý si mohol nabrať vodu zo svätého prameňa alebo kúpiť spomienkový darček. O 16. hodine sme sa vydali na spiatočnú cestu.

Atmosféra v autobusoch bola – pri ceste tam i späť – veľmi príjemná, s modlitbami a spevmi. Rakúska krajina je pekná, oku lahodiacia, s úhľadnými dedinkami a mestečkami, malebnými horskými scenériami, dramatickými zákrutami a kvalitnými asfaltkami.

Slovko o Mariazelli

Predstavuje najvýznamenšie pútnické miesto v strednej Európe. Jeho história siaha do 12. storočia. Legenda hovorí o mníchovi Magnusovi z benediktínskeho kláštora Svätého Lambrechta, ktorý sem v roku 1157 prišiel s úlohou poskytnúť duchovnú starostlivosť a podporu tunajším ľuďom. Opäť kláštora mu povolil vziať so sebou na dlhú cestu neveľkú sošku Panny Márie z lipového dreva. Večer 21. decembra mu však zahatala cestu obrovská skala. Magnus sa obrátil s modlitbou o pomoc na Matku Božiu. Skala sa rozštiepila – a on mohol pokračovať v ceste. Po príchode do cieľa si mních postavil prístrešok

Krížová cesta patrí neodmysliteľne k našim púťam.

(celu), vedľa ktorého umiestnil sošku. Cela slúžila aj ako kaplnka. Odtiaľ pochádza aj pomenovanie samotného mestečka – Mariazell. Čoskoro sa stal centrom duchovného života a cieľom pútnikov.

Bazilika

Za začiatok výstavby pútnického kostola sa považuje rok 1200, uvedený na reliefe hlavného vchodu. Prvá úradná zmienka o chráme však pochádza z roku 1243. Odvtedy viackrát zmenil podobu. Najprv bol románsky, potom gotický. Dnešná podoba pochádza zo 17. storočia, kedy kvôli veľkému množstvu pútnikov prešiel rozsiahloou prestavbou. Tak vznikla zvonku pomerne jednoduchá, avšak

zvnútra majestátna päťlodová stavba, bohatu zdobená barokovými maľbami a štukatúrami.

Má zvláštne priečelie s tromi vežami. V centre je pôvodná, 90 m vysoká gotická veža, po stranách dve nižšie, barokové. Vnútrajšku dominuje strieborný milostivý oltár so sochou Panny Márie, nazývanou aj Magna Mater Austriae (Veľká matka Rakúska). Bazilika je národnou svätyňou.

Gabriela a Drahotín
Foto: autori a Alena

Pút' do Mariánskej

Jubilejný rok pri príležitosti 640. výročia konsekrácie baziliky a prvej písomnej zmienky (1377) o kostole v Mariánskej trval od 13. mája 2017 do 16. mája 2018. V rámci tohto roka sa 5. mája desiatky našich farníkov zúčastnili na púti do Mariánskej, najstaršieho pútnického miesta na Slovensku. V tamojšej bazilike Narodenia Panny Márie nás privítal páter Marek Vadrna. Nasledovali Krížová cesta a večeradlo s Pannou Máriou. Pút' vyvrcholila svätoomšou.

Gabi

Farské púte patria k našim tradíciam. Na snímke putujúci do rakúskeho Mariazella.

PRIHOVORIL SA NÁM

Slávnosť prvých slúbov brata Svorada

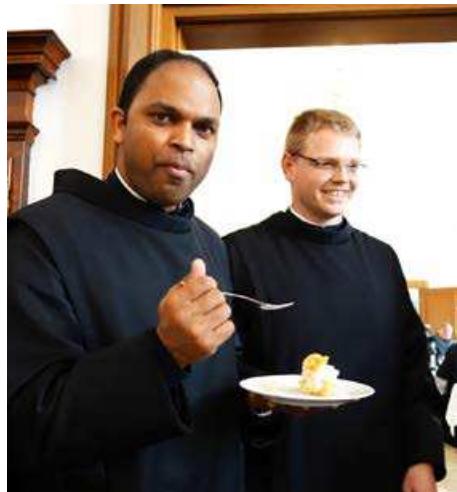
Brat Svorad, ktorého rodinné korene siahajú do našej obce, po dvojročnom noviciáte zložil svoje prvé sluby a zasvätil svoj život Bohu. Udialo sa to 10. marca v chráme Milosrdných bratov v Bratislave počas slávenia sv. omše. Sluby vložil do rúk pátra provinciála Sajihho Mullankuzhyho v Hospitálnej reholi sv. Jána z Boha. Brata Svorada sme osloвили s niekoľkými otázkami.

Ako prebiehala vaša príprava počas dvojročného skúšobného obdobia na zloženie prvých slúbov?

Skôr, ako som prišiel do noviciátu, mi niekoľko zasvätených osôb povedalo, že tento čas je pre rehoľné povolanie veľmi dôležitý. Ide o základy pre celé povolanie. Toto som si pripomíнал počas celých dvoch rokov, bolo to pre mňa kompasom. Sústredil som sa najmä na evanjeliové rady, osobnú modlitbu pred Bohostánkom i spoľočenstvo, ktoré ma vždy podržalo. Moja každodenná otázka položená sebe samému bola, či to chcem naozaj, alebo je to len niečo povrchné a dočasné. Postupne sa mi dostávala jasnejšia odpoveď a istota.

Ako ste prezívali slávnosť zasvätenia svojho života Hospitálnej reholi sv. Jána z Boha?

Bolo to niečo veľmi osobné. Zároveň som cítil, že patrím ešte užšie do komunity. Pociťoval som radosť z toho,

že prišlo toľko známych a príbuzných so mnou zdieľať tento krásny deň. Ďakujem za to.

Čím ste sa zaviazali zložením svojich prvých slúbov? Ako dlho trvá formácia v tejto reholi?

Môj záväzok sa vzťahuje na chudobu, bezmanželskú čistotu, poslušnosť a hospitalitu – kresťanskú pohostinnosť a zachovávanie regúl našich

rádových stanov. Formácia trvá celý život, ale tá najhlavnejšia je v čase noviciátu, teda 2 roky.

Čím vás obohacuje život v medzinárodnej komunite?

Veľkým obohatením je to, že môžem spoznať nových ľudí, kultúru, zvyky a mentalitu. Som teraz v Nemecku, mám teda možnosť naučiť sa veľa vecí zo západnej kultúry. Ale doma je doma...

Rehoľné spoločenstvo Milosrdných bratov pomáha zdravotne a sociálne odkázaným ľuďom. Akou cestou rehoľného života sa budú uberať vaše ďalšie kroky?

Jednoznačne chcem ísť cestou duchovnou – navštěvovať pacientov, načúvať im a sprevádzať ich – nie konkrétnie kňazskou službou. Tu vnímam svoje miesto. Tu sa môžem aj ja priučiť niečomu novému.

Svojimi modlitbami vyprosujeme bratovi Svoradovi: *Nech ho v jeho rehoľnom poslaní sprevádzajú orodovania Panny Márie, Božia milosť a dary Ducha Svätého.*

Alena

Foto: archív brata Svorada

POZNÁME SA Z KOSTOLNÝCH LAVÍC

Ale z milosti Božej som tým, čím som (1 Kor 15,9)

Poznáme to asi všetci – v nedele dopoludnia vypneme sporák či televízor, vyleštíme topánky a náhlime sa do kostola. Peši, na bicykli či autom. Na ranú či na „hrubú“. Po svätej omši sotva namočíme prsty do svätenej vody a už uháňame za povinnosťami. A popri nich sme si možno ani nevšimli, kto sedel vedľa nás v kostolnej lavici. Alebo komu sme podávali ruku na znak pokoja. A pritom náš chrám je plný vzácných ľudí, ktorí pracujú či žijú na Božiu slávu. Svetská pýcha či ľudská chvála pre nich nie sú hodnotou. Vlani, v roku výročia posvätenia nášho kostola sme sa v redakcii Svitania rozhodli otvoriť novú rubriku. Aby sme sa v našej farnosti lepšie spoznali. Aby sme poznali ľudí, ktorí svoje dary premieňajú na radosť iných. Prinášame vám dnes ďalší rozhovor. Zhovárame sa s JUDr. Richardom Hollým.

Odkial pochádzajú korene tvojej viery?

Bol si k viere vedený odmalička rodičmi? Zažil si osobný zážitok s Pánom?

Korene mojej viery začínajú pri mojom krste. Za tento prejav viery ďakujem mojim rodičom a krstným rodičom. Mal som štastné detstvo a rodičia mi dali všetko, čo mohli a vychovávali ma najlepšie, ako vedeli. Vo viere som však až do svojej dospelosti nežil, nebol som k nej vedený ani v nej vychovávaný. Nepoznal som Boha ako najvyššiu autoritu a takáto autorita mi v dospievaní chýbala. Hlavne mimo domu som mal problém s autoritami, čo mi v puberte spôsobovalo neustále problémy. Počúval som metalovú hudbu, patril som k metalistom a podľa toho som sa i obliekal. Ako rebelovi sa mi tiež páčila punková hudba. Hlavne som však slovami a správaním zraňoval najbližších a mal som z toho výčitky. Chcel som

vrátiť čas a veci napraviť, iné riešenie som nepoznal...

Až po Nežnej revolúcii som sa na podnet mamy začal pripravovať na prvé sv. prijímanie a birmovku. Vždy som bol zvedavý a chcel som vedieť viac, preto som si od vtedajšieho pána farára Imricha Dočolmanského začal požičiavať z farskej knižnice knihy a takto spoznávať iný, pre mňa dovtedy neznámy svet. Začal som spoznávať Boha. Najskôr len rozumom, ale postupne začal ku mne hovoriť srdcom. V tom čase som bol hľadajúci a pripravený na niečo nové. Nebol to jeden okamih, keď som spoznal Boha a uveril, ale viem presne, ako sa to stalo. Boh sa mi dal spoznať ako Otec, ktorý ma miluje bezpodmienečne a takého, aký som. Nie preto, že som dobrý syn. Ani preto, že som upravil niečo dobré. Práve naopak - miluje ma napriek tomu, že nie som dobrý syn, že

som niečo pokazil. Dovtedy som takúto bezpodmienečnú lásku nepoznal. Ako ma môže mať niekto rád, keď som taký, aký som? Najskôr som tomu neveril a Boha som sa viackrát pýtal: „Naozaj ma máš rád takéhoto? Skutočne ma miluješ bezpodmienečne?“ V ťažkých chvíľach, keď som urobil niečo zlé, som Bohu hovoril: „Teraz ma určite nemáš rád.“ Ale Boh mi úplne jasne povedal: „Milujem Ťa stále, takého, aký si a bez podmienok.“ A ja som v tom momente uveril. Vtedy sa mi zmenil život. Uveril som, že môj nebeský Otec nielen existuje, ale že ma nekonečne miluje. A vtedy som sa chcel sám zmeniť. Začal som postupne meniť všetko vo svojom živote. Krok po kroku som sa zbavoval zlozvykov a chýb. Išlo mi to ľahko a robil som to s veľkou radostou. Cítil som

sa veľmi milovaný a to mi stačilo. Vedel som, že sa nemusím zmeniť, ale ja som to chcel. Dostal som úžasnú istotu a slobodu. Prestal som sa báť, že zase niečo pokazím. Zrazu som vedel, čo s tým mám robiť. Že mám Otca, ktorý mi kedykoľvek a v čomkoľvek odpustí a vždy mi pomôže. Jednoducho som dostal návod na život v slobode a bez strachu.

Moje obrátenie je pre mňa samého veľký zázrak. Pre mňa je to dôkaz existencie živého Boha. Dostal som dar vieri len za to, že som Bohu povedal áno. A vďaka tomu som dokázal zmeniť vo svojom živote všetko. Zrazu som úplne jasne rozumel Ježišovmu učeniu, Svätému písmu i Cirkvi. Z týchto darov čerpám dodnes. Začala sa moja cesta s Pánom a všetko bolo zrazu iné. Vedel

Rodina je mojím domovom tu, na zemi. Na snímke s manželkou Lenkou a deťmi Máriou, Oliverom, Tomášom, Jankou a Marekom.

som, že už nie som na ceste sám. Že všetko v mojom živote - dobré či zlé - má svoj zmysel a význam.

Vďaka prijatiu Božej lásky som sa naučil byť slobodný vo všetkom, čo robím a čo hovorím. Nemať strach z neprijatia, z odmietnutia alebo výsmechu. Byť autentický v slovách i skutkoch. Nebať sa povedať svoj názor a postoj. Nežiť život dvoch tvári, jeden doma a druhý na verejnosti. Žiť život bez strachu a v radosti.

Ďalší dar, ktorý som dostal, bol dar dobrej ženy. Nemôže muž dostať väčší dar, ako je mať dobrú ženu. Ja som takýto dar dostal. A spolu s manželkou sme sa učili kráčať s Bohom. Nie je to cesta rovná ani bez prekážok. Je to cesta klukatá a plná jám. Niekedy sa točíte dokola, ale je dôležité poznať ciel', neprestať, vrátiť sa na cestu a spoločne po nej kráčať.

Na svojej ceste sme spoznali ľudí, živých kresťanov, ktorí nás inšpirovali v tom, ako žiť s Pánom život v manželstve a v rodine. Pre nás ako manželov bol klúčový charizmatický biblický kurz Rút. Tam sme zažili „vyliatie Duha Svätého“. A potom sme začali meniť veci i v našom manželstve. Stali sme sa členmi spoločenstva rodín v Šaštíne. Chceli sme však zostať v našej farnosti a tu slúžiť. Niekoľko rokov sme boli členmi spoločenstva rodín v našej farnosti za pôsobenia pána farára Petra Mášika, potom sme sa však prestali ako spoločenstvo stretávať.

Formovali a formujú ma aj knihy. Na prvom mieste Sväté písmo a za ním

Nasledovanie Krista. Pre moju mužskú spiritualitu boli rozhodujúce dve knihy: Divoký v srdci od autora Johna Eldredge a Stať sa múdrym mužom od Richarda Rohra. Pomocou týchto mužov viery som pochopil a prijal svoju rolu syna, muža i otca.

Toto je teda moja cesta viery. Plná dobrodružstiev, prekvapení a zvratov, cesta tažká, ale krásna. A ja sa teším, čo všetko ma na nej ešte čaká.

Si vyštudovaný právnik a v tomto odvetví aj profesne pôsobíš. Dostal si sa niekedy do situácie, v ktorej bola twoja viera konfrontovaná so svetským právom? Prípadne pocítil si výhradu vo svedomí?

Pracujem od svojich osemnástich rokov a vždy som študoval popri zamestnaní. Právo som začal študovať až po vojne. Vybral som si ho preto, lebo som cítil volanie a túžbu po spravodlivosti. Ako človek hľadajúci som sa s nadšením učil i také predmety ako filozofia, cirkevné právo, dejiny práva a rímske právo. Teda predmety nie komerčné, mne však dopĺňali širší rozhlás a väčší kontext. Je dôležité naplniť normatívny text potrebným morálnym obsahom. Takto sa snažím aj pracovať. Vykladať a implementovať právo v širšom spoločenskom kontexte. Profesionálne som sa venoval hlavne občianskemu, obchodnému a finančnému právu, len okrajovo pracovnému a trestnému a takmer nikdy rodinnému právu. V samotnom občianskom a obchodnom práve nie je priamy

rozpor s kresťanskou morálkou. Práve naopak, do veľkej miery toto súkromné právo vychádza z rímskeho a uhorského obyčajového práva, ktoré bolo formované pod kresťanským vplyvom. Je teda kľúčová aplikácia na konkrétny prípad a tu som sa vždy snažil o dodržanie princípov dobra a spravodlivosti. Preto som nikdy nemusel uplatniť prialo výhradu vo svedomí. Okrem toho som sa vždy snažil dohodnúť a vyhnúť sa súdnemu sporu, ak to bolo možné. Je však pravdou i to, že právnik zastupuje vždy len jednu stranu a spravidla len jedna strana spor vyhrá. Len málokedy je spokojnosť na oboch stranách. Ak som zvažoval rôzne situácie vo svedomí, väčšinou mi pomohlo pravidlo „každému dať to, čo mu patrí“, teda podľa princípov práva a spravodlivosti. Lebo to isté nás učí i kresťanstvo.

Závodčania ťa poznajú aj ako člena miestneho obecného zastupiteľstva. Čo ťa viedlo k rozhodnutiu angažovať sa v komunálnej politike a ktorým oblastiam si sa za svoj 8-ročný mandát prioritne venoval?

Aktívna služba a záujem o veci okolo seba je súčasťou mojej mužskej spirituality. Podľa mňa zažívame dnes krízu mužov. A hlavne v prípade kresťanov vidím pasivitu mužov. Ak ide o kresťanskú laickú aktivitu, väčšinou ide o ženy. Je dôležité, aby kresťania išli do politiky, vo všeobecnosti do služby. Chcel som ponúknut svoje skúsenosti a vedomosti. Zároveň zmeniť konkrétnie veci.

Veľmi ma trápilo obrovské smetisko za železničnou stanicou. Do komunálnej politiky som išiel s tým, že sa to musí zmeniť. Podarilo sa, smetisko je zrušené. Záleží mi na životnom prostredí. Túto zem sme dostali do užívania nie nato, aby sme ju zničili, ale na to, aby sme ju v rovnakom alebo lepšom stave odovzdali svojim deťom. Ako predseda komisie pre životné prostredie som vo svojom prvom volebnom období bol iniciátorom upratovacích dní, ktoré sa dobre ujali a každoročne sa na nich zúčastňujú desiatky ľudí. Otvorili sme zberný dvor a naučili sme sa separovať odpad. V tejto oblasti sme spravili veľký kus práce. V druhom funkčnom období mám ako predseda finančnej komisie na starosti financie, rozpočet

Dotyk miesta Božieho narodenia. Jeden z najsilnejších zážitkov cesty kresťana do Svätej zeme.

obce. Zároveň som šiesty rok zástupca starostu. Snažil som sa byť užitočný a ná pomocný pri všetkých aktivitách, ktoré obec riešila. Spomeniem len jednu - spor s dodávateľom prác tzv. II. etapy kanalizácie. Podarilo sa nám situáciu ustáť a splniť svoj záväzok plnením do súdnej úschovy.

Komunálna politika je pre mňa službou, nie poslaním ani povolením. Tak, ako je dôležité začať, rovnako dôležité je po čase odísť. Osem rokov služby je podľa mňa už dost. Kandidovať v najbližších volbách už nebudem. Medzičasom som začal slúžiť ako predseda urbáru a tiež chcem začať nové veci. Určite však budem aktívny a budem slúžiť a pomáhať, kde to bude potrebné.

Do komunálnej politiky som išiel s veľkým nadšením. Napriek tomu, že som spravil, prirodzene, veľa chýb a nevyhovel každému, neľutujem svoj čas ani námahu. Zažil som úspech i sklamanie. Avšak aj prehry a pády nás posúvajú a pomáhajú na ceste s Pánom. Dávajú tak dôležitú a potrebnú pokoru a učia, čo je v živote dôležité. Tomu, kto má čisté srdce, všetko slúži na dobré. Aj na tomto mieste sa chcem všetkým podakovať za všetko.

Čím je pre teba rodina?

Rodina je pre mňa domovom na tejto zemi. V rodine sa plní moje poslanie manžela a otca. V rodine máme možnosť odovzdávať a sprostredkovať Božiu lásku. Základom je vzťah medzi

manželmi. Moja manželka je pre mňa najdôležitejším človekom na zemi. Jej som slúbil vernosť a lásku až do smrti. V manželstve sa odovzdáva život a plní sa tak Boží plán. Môže byť niečo krajsie a vznešenejšie ako toto? Život v manželstve a rodine je životom v radosti a hojnosti. Tak to prisľúbil Pán. Podľa Svätého písma sú deti požehnaním. Moje manželstvo Boh naozaj požehnal. Deti sú pre mňa radostou i krásnou starostou. Pripomínam si však, že nie sú mojím majetkom, boli mi zverené na výchovu. Každým dňom a takmer každým rozhodnutím bojujem o svoje manželstvo a rodinu. Sme v ozajstnom boji. Som smutný a zároveň sklamaný, ak sa manželstvo a zároveň rodina v mojej blízkosti rozpadne. Rozpad rodiny má na účastníkov a deti rovnaký dopad ako občianska vojna v krajinе. Najsúkromnejším bojom je boj o samostatnosť a boj proti tomu druhému - to je boj o územie vo vojne. Potom nasleduje boj o deti, ktorí sa rovná boju o obyvateľstvo vo vojne. A nakoniec boj o majetok, čo platí i vo vojne. Končí sa to rozhodnutím súdu, teda vojnovým stavom, málokeď dohodou, teda mierovou zmluvou. Zo skúseností môžem potvrdiť, že napriek všetkým prekážkam sa oplatí o manželstvo a rodinu bojovať. Beriem si z toho ponaučenie, že je dôležité si navzájom pomáhať a povzbudzovať sa. Určite by bolo vhodné opäťovne založiť v našej farnosti rodinné spoločenstvo a takto si byť navzájom oporou.

Navštívil si Svätú zem - čo pre teba tátu cesta znamenala a aký najsilnejší dojem v tebe zanechala?

Ked' sme sa v roku 2015 pripravovali na rok Božieho milosrdenstva, uvažoval som: o čo sa mám snažiť, o čo mám prosiť? Prvé moje úvahy boli, že stačí, ak budem ďakovať. Zažil som milosrdenstvo Otca už v minulosti, teraz stačí len ďakovať. Všetko však bolo inak. V krátkom čase mi vzniklo toľko starostí a problémov, ktoré som si čiastočne spôsobil sám, že som Boha prosil o pomoc a jeho milosrdenstvo takmer každý deň. Začínal som tušiť, že rok Božieho milosrdenstva bude pre mňa veľmi silný a dôležitý. V roku 2016 som sa napriek starostiam prihlásil spolu s manželkou a synom na Biblickú olympiadu pre všetkých. Jej názov bol Božie milosrdenstvo. Postúpili sme do dekanátneho kola. Medzičasom nás známi osloви, či by sme nešli ako náhrada za nich do Izraela. Bez váhania sme ponuku prijali. Išlo o špeciálnu púť s názvom Božie milosrdenstvo. Bolo mi jasné, že týchto „náhod“ je až príliš veľa. Do Svätej zeme sme teda išli dobre teoreticky pripravení priamo z biblickej olympiády. Prežili sme tam úžasný čas, vychutnávali sme si každý deň a každé miesto. Pre krestana je cieľom a najväčším zážitkom Chrám Božieho hrobu. Atmosféra v chráme je fascinujúca. Je rozdelený medzi viaceré kresťanské cirkvi, každá z nich si príne stráži svoje teritórium. Púť bola pre mňa oázou pokoja v rozbúrenom mori problémov. Veľmi ma oslovi spoluna-

žívanie židov, muslimov a kresťanov vo Svätej zemi. Túžim sa tam vrátiť.

Moja púť do Svätej zemi bola teda o Božom milosrdenstve – podarilo sa mi zvládnuť problémy a zároveň prípraviť na zvládnutie zdravotných ťažkostí, ktoré prišli neskôr. Vedel som, že som dostał dobrú prípravu, teoretickú aj praktickú. že tento kríž dokážem uniesť. V tom istom roku sme s rodinou putovali aj do Medžugorja, prešli sme celú Bosnu a Hercegovinu. Osobitne v Mostare ma oslovi spolunažívanie pravoslávnych kresťanov, katolíkov a muslimov. Po týchto skúsenostach som sa rozhodol študovať medzinárodné vzťahy a diplomaciu.

Rok Božieho milosrdenstva bol pre mňa nakoniec veľmi dôležitý a rozhodujúci. Dostal som počas neho toľko milostí, koľko som ani zdaleka nečakal. Opakovane sa mi potvrdilo, že sa Bohu oplatí dôverovať. On sa postará. A preto rád spievam: Pán je môj pastier a nič mi nechýba.

Prípravil: Adam • Foto: archív R. H.

Kto je Richard Holly

46-ročný otec 5 detí, absolvent Právnickej fakulty UJPŠ Košice (magisterské štúdium) a Právnickej fakulty UK Bratislava (rigorózna skúška). V súčasnosti externe študuje na Diplomatickej akadémii. Pracoval ako colník, manažér tímu Právne služby - ČSOB Leasing, v súčasnosti je generálnym tajomníkom Asociácie leasingových spoločností.

REPREZENTUJEME FARNOSŤ

Biblia pre všetkých 2018

Diecézny katechetický úrad vyhlásil už siedmy ročník súťaže Biblia pre všetkých, tento raz na tému Evanjelium Sv. Marka.

Minuloročný úspech závodského družstva – celodiecézne finále, v tomto roku povzbudil prihlásiť sa až 5 družstiev: 1 – Richard Hollý, Tomáš Hollý, Marek Hollý; 2 – Lenka Hollá, Mária Hollá, Janka Hollá; 3 – Richard Rusňák, Zdenka Rusňáková; 4 – Jarmila Chvátalová, Marek Chvátal, Richard Chvátal; 5 – Veronika Prevajová, Kristína Nikodjević, Martin Prevaj.

Farské kolo sa uskutočnilo 28. apríla u nás na fare. Bolo obsiahle, celkom 6 okruhov otázok, čo pri hojnej účasti družstiev znamenalo aj dosť práce s opravovaním a vyhodnocovaním testov. No pán farár mal šikovnú a erudovanú pomocníčku – Evku Hanzlíkovú. Bodové rozostupy medzi družstvami boli tesné, stanovili konečné poradie: 1. – Veronika Prevajová, Kristína Nikodjević, Martin Prevaj; 2. – Richard Hollý, Tomáš Hollý, Marek Hollý; 3. – Richard Rusňák, Zdenka Rusňáková; 4. – Lenka Hollá, Mária Hollá, Janka Hollá; 5. – Jarmila Chvátalová, Marek Chvátal, Richard Chvátal.

Prvé tri družstvá zároveň postúpili do dekanátneho kola. To sa konalo 20. mája na fare v Malackách, zúčastnili sa na ňom tri družstvá – jedno zo Studienky a dve zo Závodu. Na vedomostnom teste bolo poznat, že súťaž je o stupeň náročnejšia, aj keď výsledky boli opäť tesné. Prvé miesto a postup do diecézneho finále si vybojovalo družstvo zo Studienky, poradie na ďalších miestach kopírovalo poradie z farského kola: 2. –Veronika Prévajová, Martin Prevaj; 3 –Richard Hollý, Tomáš Hollý, Marek Hollý.

V tejto „súťaži“ však nejde ani tak o výsledky, skôr o prehľbenie vedomostí a najmä o príležitosť využiť pôstne obdobie na štúdium Svätého Písma.

Martin

NA VESELÚ NÔTU

Spovedá sa desaťročný chlapec:
„Požiadal som manželku blízneho svojho.“
„Čože?“
„No, roztrhol som si nohavice a bál som sa, že dostanem bitku, tak som požiadal manželku nášho suseda, aby mi to zašila.“

Pripravil: Pavol

SPOMÍNAME

Kňaz, väzeň i staviteľ

Pred piatimi rokmi sme v našom časopise priniesli správu o tom, že nás Pán si k sebe povolal vdp. Štefana Žáka (+ 21. marca 2013), nášho rodáka. Pohrebná sv. omša bola odslúžená v kostole sv. Michala v Závode, zádušnú sv. omšu celebroval otec arcibiskup Stanislav Zvolenský. Pripomeňme si dnes, pri príležitosti 5. výročia odchodu dôstojného pána z pozemskej cesty, jeho život a pôsobenie.

Z frontu na krst

Narodil sa 5. apríla 1916 rodičom Márii, rod. Prelcovej a Martinovi Žákovi. Otec prišiel na krst svojho syna priamo z frontu I. svetovej vojny. Po návrate na front do Albánska bol zaradený do I. frontovej línie a padol v boji. Pravdepodobne bol pochovaný do spoločného hrobu. Jeho syn mal v tom čase iba šest týždňov. Matke s výchovou syna pomáhala staršia dcéra Anna. Ako 11-ročný odišiel Štefan študovať na gymnázium do Trnavy, kde malým sirotám prispievala na štúdium Katolícka cirkev. Po štúdiu na Bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave prijal 15. júna 1941 sviatosť kňazstva. Primičnú sv. omšu slávil vo svojej rodnej dedine.

Nelójálny s režimom

Ako kaplán pôsobil v Topoľčiankach, Modre a Leviciach, v rokoch 1949 –

1951 bol administrátorom vo Vysokej pri Morave. S vtedajším režimom odmietol podpísť lojalitu, preto bol väznený. Vo väznici v Ilave pracoval ako vedúci práčovne. Po návrate z väzenia pracoval ako žeriavnik vo Vítkovických železiarňach v Ostrave a Podniku miestneho hospodárstva v Malackách. Po šiestich rokoch pôsobenia mimo pastorácie bol duchovný otec opäť povolaný do kňazskej služby. Od roku 1957 pôsobil postupne v Seredi, Kútoch, Skalici a Dubovej pri Modre. V roku 1999 zostal na odpočinku v Bratislave.

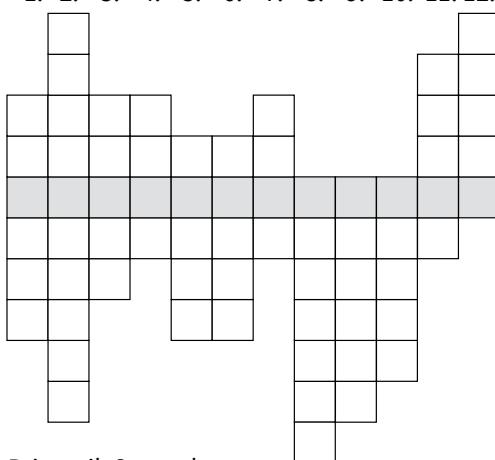
V každom pôsobisku sa venoval mládeži, rekonštruoval kostoly a fary. Kňazskou službou motivoval na povolanie kňaza odchovancov takmer z každého pôsobiska. Veríme a modlíme sa, aby ho dobrovitý Boh, ktorého lásku ohlasoval slovom a písmom, objal v Otcovskej náruči.

Alena • Foto: archív

Vylúšti, aký sviatok sa u nás v Závode pripravuje:

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Pripravil: Samuel

1. Pult na čítanie Božieho slova, ktorý stojí v oltárnom priestore.
2. Stojí pri stene kostola. Vyznávame sa v nej zo svojich hriechov.
3. Príhovor kňaza po čítaní evanjelia (homília).
4. Kňaz má počas omše oblečený ornát alebo omšové...
5. Slúži sa pri ňom omša, stoja na ňom sviece. Často sa zdobí kvetmi.
6. Sedadlo pre kňaz, na ktorom počas omše kňaz sedí. Sú pri ňom aj sedadlá pre miništранťov.
7. Je to dlhá biela košeľa siahajúca až po členky. Majú ju oblečenú miništранť i kňazi pod omšovým rúchom.
8. Zaznieva ako príprava na evanjelium, s výnimkou pôstneho obdobia.
9. Chlieb, ktorý kňaz premieňa na Telo Pána Ježiša.
10. Hudobný nástroj ktorý doprevádzza Bohoslužbu. Považuje sa za kráľa hudobných nástrojov.
11. Vyznanie viery alebo... (spieva sa v nedele po kázni).
12. Visia vo veži takmer každého kostola.

FARSKÁ MATRIKA

Sviatost krstu prijali

Valentína Vávrová	*	krst:	8. 4. 2018
Stella Lukáčková	*		27. 5. 2018
Nicolas Vadina	*		27. 5. 2018
Kristína Čembová	*		10. 6. 2018
Filip Červenka	*		10. 6. 2018

Sviatost manželstva prijali

Peter Ruman	a	Petra Bukovčáková	14. 4. 2018
Tomáš Padých	a	Jana Klempová	19. 5. 2018
Peter Čemba	a	Katarína Klinková	2. 6. 2018
Martin Nemec	a	Veronika Mračnová	2. 6. 2018

Do večnosti sme vyprevadili

Milan Majzún	† 13. 3. 18	pohr.: 15. 3. 2018
Ján Klempa	† 5. 4. 18	10. 4. 2018
Marián Orgoň	† 9. 4. 18	14. 4. 2018
Mária Welšmidová, rod. Molitorová	† 12. 4. 18	16. 4. 2018
Stanislav Reif	† 13. 5. 18	18. 5. 2018
Ladislav Kunštěk	† 6. 6. 18	9. 6. 2018
Mária Drahošová, rod. Kusalíková	† 8. 6. 18	12. 6. 2018

Závodské Bezhleba hody 2018

Obec Závod a Malokarpatské osvetové stredisko v Modre srdečne pozývajú na VIII. ročník obecných slávností Závodské Bezhleba hody 2018.

Podujatie sa začne v sobotu 30. júna o 09.00 h Dedinským jarmokom a sprievodnými akciami pre deti na Jarmočnom námestí a Družstevnej ulici. O 11.00 h sa začne vystúpenie dychovej hudby Závodskí chuapci, po ňom vystúpi DFS Závodzan a DH Šenkvičanka. Popoludní bude program pokračovať krajskou súťažou a prehliadkou Nositelia tradícií, v rámci ktorej sa predstavia FSk Lanšper zo Záodu, FS Mladosť yo Šenkvič, SS Leváranky z Veľkých Levár, FS Slnečnica – Sunečník z Gajára, FS Viničiar z Viničného a FS Závodzan. Hostami podujatia budú FS Poleno z Bratislav a FS Gniewkowianie z Poľska. Dobrú zábavu slubuje hudobná skupina Senzus, ktorá bude zabávať až do polnoci.

V popoludňajších hodinách bude pripravená prehliadka a ukážkové jazdy poľnohospodárskych veteránov.

Tieto naše malé hody zakončí slávnostná svätá omša v kostolíku na cintoríne, ktorý je zasvätený sviatku Navštívenia Panny Márie, v pondelok 2. júla o 18.30 h.

